

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.Π.Ο.Α.

→ 2022

Η ΑΛΕΝΑ ΒΑΕΒΑ ΜΕ ΤΗΝ Κ.Ο.Θ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και
εποπτεύεται από το ΥΠ.ΠΟ.Α.

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.ΠΟ.Α.

ΚΑΛ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ Κ.Ο.Θ.

Ζωή Τσόκανου

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος: **Στάθης Γεωργιάδης**

Αντιπρόεδρος: **Αντώνιος Κωνσταντινίδης**

Μέλη: **Παναγιώτης Διαμαντής, Σωτηρία Γκιουλέκα,
Μαριλένα Λιακοπούλου**

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα **Νίκος Κυριακού**

Γραφιστική επιμέλεια **kitchen.was**

Εκτύπωση εντύπου **Άρια**

*Απαγορεύεται

η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η είσοδος στη συναυλία
επιτρέπεται σε παιδιά άνω των 6 ετών.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Γραμματεία: **Μαρία Νιμπή**

Λογιστήρι: **Μανώλης Αδάμος**

Ταμείο: **Έλενα Παράσχου**

Φροντιστής: **Πέτρος Γιάντσης**

Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας: **Νίκος Κυριακού**

Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού

Προγραμματισμού: **Φίλιππος Χατζησίμου**

Φροντιστής: **Γιώργος Νιμπής**

Συνεργάτιδα Διεύθυνσης: **Μίνα Παπακωνσταντίνου**

Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο: **Θεοδώρα Καραμανίδου**

Λογιστήρι: **Έφη Τερζή**

Γραμματεία: **Όλγα Αϊλαρούδη**

Κλητήρας: **Νικηφόρος Κάκογλου**

Λογιστήρι: **Κατερίνα Νούλιου**

Γραφείο Τύπου: **Μαρία Πάσχου**

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις

Γεωργία Καραντώνη

Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματι-
σμού

Αγγελική Κουρουκλίδου

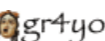
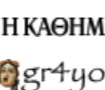
www.tssog.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

GRAND
HOTEL
PALACE

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

→ 2022

Η ΑΛΕΝΑ ΒΑΕΝΑ ΜΕ ΤΗΝ Κ.Ο.Θ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΩΡΑ 21:00

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Διεύθυνση Ορχήστρας: **Ζωή Τσόκανου**

Βιολί: **Alena Baeva**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σεργκέι Προκόφιεφ (1891-1953):

Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα αρ.2 σε σολ ελάσσονα, έργο 63 21'

I. Allegro moderato

II. Andante assai

III. Allegro, ben marcato

Διάλειμμα

Ντμίτρι Σοστακόβιτς (1906-1975):

Συμφωνία αρ.5 σε ρε ελάσσονα, έργο 47 51'

I. Moderato

II. Allegretto

III. Largo

IV. Allegro non troppo

➔ **Sergei Prokofiev (1891–1953):**

Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα αρ.2 σε σολ ελάσσονα, έργο 63

I. Allegro moderato II. Andante assai III. Allegro, ben marcato

Ο Σεργκέι Προκόφιεφ έγραψε το δεύτερο κοντσέρτο του για βιολί μεταξύ 1934-35, λίγο πριν επιστρέψει οριστικά στην πατρίδα του μετά από δεκαοχτώ χρόνια ξενιτιάς και γίνει η μουσική του έκτοτε περισσότερο εθνική στρεφόμενη στη λιτότητα των εκφραστικών μέσων και το λυρισμό. Ακόμη και στο κοντσέρτο αυτό βρίσκουμε πολλά από αυτά τα στοιχεία και μπορεί να ειπωθεί σε γενικές γραμμές πως είναι μία πιο συμβατική δημιουργία του σε σχέση με προηγούμενες ρηξικέλευθες δουλειές του, ενώ θυμίζει και την ανάλαφρη μουσική που έγραψε το ίδιο περίπου χρονικό διάστημα ο συνθέτης για το μπαλέτο 'Ρωμαιοί και Ιουλιέτα'. Παρά το διάχυτο λυρισμό και το έκδηλο ρωσικό του χρώμα πάντως, υπάρχουν και άλλες αναφορές, που συνδέονται με τα ταξίδια του συνθέτη καθώς το έγραφε, σε Παρίσι, Βόρονετς και Μαδρίτη, ενώ το ενορχήστρωσε στο Μπακού. Όπως έλεγε αστειευόμενος το κοντσέρτο αποτυπώνει το νομαδικό τρόπο ζωής του εκείνη την περίοδο και γι' αυτό το λόγο είναι κάπως παράξενο. Πίσω όμως από τις φανερές του επιρροές, το έργο αυτό χαρακτηρίζεται από έναν κρυφό νόστο και μία έκδηλη εσωτερικότητα, αποτελώντας ένα έξοχο δείγμα αποκάλυψης του συναισθηματικού κόσμου του δημιουργού του πριν τον επαναπατρισμό, σε σχέση με τις νέες μουσικές του ιδέες που προσπαθούσε να αναπτύξει, χωρίς πολλούς από τους αγαπημένους του πειραματισμούς, ώστε να αποφύγει μελλοντικά πιθανή λογοκρισία των έργων του.

I. Allegro moderato:

Το πρώτο μέρος αρχίζει με ένα λυρικό θέμα λαϊκής ρωσικής μουσικής που εισάγει το βιολί χωρίς τη συνοδεία της ορχήστρας και ακολουθεί ένα δεύτερο πιο μελωδικό και πιο λαμπερό. Οι αποχρώσεις γίνονται όλο και πιο εκφραστικές, ενώ μετά την ανάπτυξη και των δύο θεμάτων στην ανακεφαλαίωσή τους επανέρχεται το πρώτο θέμα από τα τσέλα και τα μπάσα και επιπλέον εμφανίζεται ως επωδός στην coda. Συνολικά χαρακτηρίζεται το μέρος από ένα σκοτεινό λυρισμό.

II. Andante assai:

Το αργό μέρος σε μι μείζονα ανοίγει μ' ένα pizzicato των εγχόρδων, που δημιουργούν μαζί με το κλαρινέτο ένα υπόβαθρο, πάνω στο οποίο το βιολί ξετυλίγει μια χαριτωμένη μελωδία, με την αργή και μελαγχολική συνοδεία της ορχήστρας. Γενικά μπορούμε να πούμε πως αυτή η κίνηση αποτελεί μία φωτεινή αντίθεση της πρώτης. Κυριαρχούν πλατιές και μελαγχολικές ρωσικές μελωδίες, ενώ στην coda ο σολίστ επαναλαμβάνει το αρχικό pizzicato των εγχόρδων, για να δημιουργήσει ένα από τα πιο εντυπωσιακά και πρωτότυπα εφέ του Προκόφιεφ.

III. Allegro, ben marcato:

Το φινάλε ξεκινά με ένα ζωηρό ρυθμικό θέμα από το σόλο βιολί, που θυμίζει Ισπανία με τις καστανιέτες να χτυπούν σε κάθε του εμφάνιση και άλλα ισπανικά διακοσμητικά, ενώ ακολουθεί ένα δεύτερο πιο λυρικό θέμα, που χαρακτηρίζεται επίσης από τα έντονα ρυθμικά του στοιχεία. Οι τρομπέτες παίρνουν τη σκυτάλη πριν την παραδώσουν εκ νέου στο σόλο βιολί και μετά από αλληπάλληλες επαναλήψεις οδηγούμαστε σε μία συγκλονιστική coda σε έναν μανιώδη ρυθμό 5/4, όπου το βιολί συνοδεύεται μόνο από την γκρανκάσα και τα βαθιά έγχορδα σε έναν τρελό χορό. Η χειμαρρώδης μουσική και τα έντονα ρυθμικά στοιχεία χαρακτηρίζουν συνολικά αυτή την κίνηση, που είναι ιδιαίτερα απαιτητική τεχνικά.

➔ **Ντμίτρι Σοστακόβιτς (1906–1975):**

Συμφωνία αρ.5 σε ρε ελάσσονα, έργο 47

I. Moderato II. Allegretto III. Largo IV. Allegro non troppo

Ο Σοστακόβιτς έγραψε την Πέμπτη Συμφωνία του το 1937, σε μία περίοδο που είχε μπει στο στόχαστρο του Σταλινικού καθεστώτος και δεν είναι υπερβολικό να ισχυριστεί κανείς ότι ήταν η τελευταία του ευκαιρία να αποφύγει τα προβλήματα αποδεικνύοντας τη συμμόρφωσή του με τις επιταγές του σοσιαλιστικού ρεαλισμού. Έτσι, αφήνει κατά μέρος το πυκνό και τραχύ του ύφος, γράφοντας σε πιο προσιτή για το λαό γραφή, χωρίς βέβαια να κάνει ποιοτικές εκπτώσεις. Το έργο χαρακτηρίστηκε ως «μία μακρόχρονη πνευματική προσπάθεια που στέφεται με επιτυχία στο τέλος» και έχει μείνει στην ιστορία για τις επευφημίες στην πρεμιέρα του, οι οποίες ξεπέρασαν σε διάρκεια το ίδιο το έργο! Στην πραγματικότητα αυτό οφείλεται στο ότι ο συνθέτης είχε αγχωθεί για την αποδοχή του από το καθεστώς και είχε συγκεντρώσει πολλούς πιστούς του φίλους για να δημιουργήσουν ευνοϊκό κλίμα, οι οποίοι μάλλον το παράκαναν. Πρόκειται για ένα αυτοβιογραφικό έργο που περιγράφει διάφορα βιώματα του συνθέτη και εμβαθύνει στον εσωτερικό του κόσμο.

I. Moderato:

Το πρώτο μέρος ανοίγει δραματικά και μας παρουσιάζει με συγκλονιστικό τρόπο μία προσωπικότητα σε κρίση. Καθώς εξελίσσεται το έργο, ο συνθέτης επεξεργάζεται με διάφορους τρόπους τα δύο κύρια θέματα, αλλάζοντας το τέμπο, την ενορχήστρωση και τη δυναμική, ενώ στο τέλος αντιστρέφει τη σειρά τους, θέλοντας έτσι να υπονοήσει ότι κάτι κρύβεται κάτω από την επιφάνεια και πως για να κατανοήσουμε τον άνθρωπο που περιγράφει πρέπει να ψάξουμε βαθιά μέσα του. Πολλοί μελετητές προχώρησαν παραπέρα και πρότειναν την εκδοχή του παλίμψηστου, με την κωδικοποιημένη διαμαρτυρία κατά του καθεστώτος να βρίσκεται πάντα κάτω από την επιφάνεια. Τολμηρό ίσως, με όλη την προσοχή στραμμένη στο συγκεκριμένο έργο και το μέλλον του καλλιτέχνη να κρέμεται από τη διαπίστωση του βαθμού συμμόρφωσής του, αλλά όχι απίθανο. Πόσο μάλλον όταν ο Σοστακόβιτς είχε ως πρότυπο τις συμφωνίες του Μάλερ.

II. Allegretto:

Το δεύτερο μέρος ξεκινά σαγηνευτικά, εισάγοντας μία λαϊκή μελωδία με έναν υποτονικό τρόπο, αλλά στην εξέλιξη αναπτύσσεται με θόρυβο και βία, ώστε να παράξει διαφορετικά και αντικρουόμενα συναισθήματα. Η γοητεία διαποτίζεται με δηλητήριο και η κομψότητα μολύνεται με ειρωνεία, κάτι που μόνο ένας μεγάλος δημιουργός μπορεί να πετύχει και γι' αυτό η συμφωνία αυτή είναι τόσο ενδιαφέρουσα από κάθε άποψη. Η μελωδία παραπέμπει σε χορό μπαλαρίνας, υπενθυμίζοντας την πηγή της έμπνευσής της. Ο συνθέτης προσφέρει μία ανάλαφρη ανάπαυλα από όσα προηγήθηκαν και προετοιμάζει το έδαφος για όσα ακόμη έπονται.

III. Largo:

Η αργή κίνηση έχει περιγραφεί ως ένα πένθος για το θάνατο και παράλληλα μία προσευχή για τη λύτρωση της ψυχής. Ο Σοστακόβιτς χωρίζει τα έγχορδα σε οχτώ διαφορετικές ομάδες, που λειτουργούν ως παράλληλοι άξονες, γράφοντας τρία ανεξάρτητα μέρη για τα βιολιά, δύο για τις βιόλες, δύο για τα τσέλα και ένα για τα κοντραμπάσα, με σκοπό να αναδείξει τα έντονα συναισθήματα και να αυξήσει τις φωνές, παραπέμποντας σε μία ρωσική εκκλησιαστική χορωδία. Ο γιος του συνθέτη Μαξίμ έχει προτείνει και την εναλλακτική εκδοχή ότι το Largo περιγράφει τον παγωμένο τρόπο ενός άντρα την τελευταία μέρα στο σπίτι του πριν την εξορία σε γκουλάγκ.

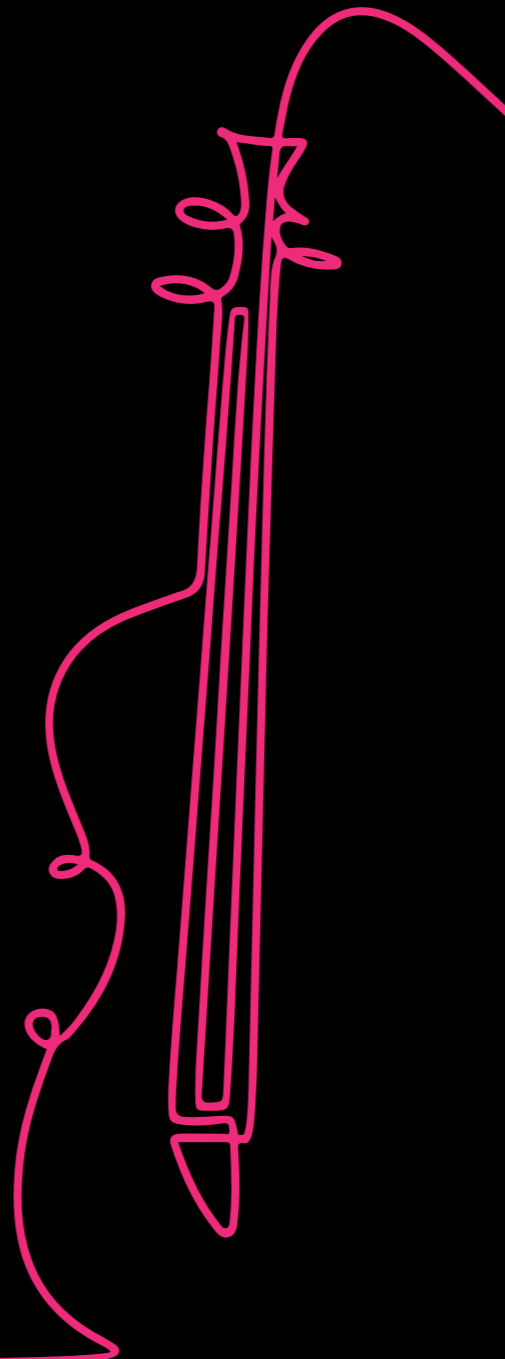
IV. Allegro non troppo:

Η συμφωνία ολοκληρώνεται με ένα ζωηρό και αισιόδοξο εμβατήριο, μία σίγουρη επιλογή για να επιτύχει την ευαρέσκεια του Στάλιν. Οι νικητήριες φανφάρες αποτελούν σφραγίδα ειλικρίνειας για την πίστη στην τελική νίκη. Ο προηγούμενος ψυχικός αγώνας και οι εσωτερικές συγκρούσεις έφτασαν στο τέλος και η ανθρώπινη ύπαρξη βγήκε νικήτρια και πιο δυνατή. Κανείς όμως δεν μπορεί να είναι σίγουρος αν ο συνθέτης πίστεψε πραγματικά σε αυτή τη νίκη ή αναγκάστηκε να το κάνει. Όμως, η κωδικοποιημένη χρήση της 'Αναγέννησης', του πρώτου τραγουδιού από τη δική του μελοποίηση τεσσάρων ποιημάτων του Πούσκιν (Four Pushkin Romances Op. 46), αποκαλύπτει πολλά. Ο συνθέτης με τις τέσσερις πρώτες νότες που είναι ίδιες με την 'Αναγέννηση' παραπέμπει στον πρώτο στίχο του ποιήματος, ενώ η συνέχεια αποτελεί ρυθμική συνοδεία του τελευταίου στίχου. Τι λένε όμως μεταξύ άλλων αυτοί οι στίχοι;

«Ένας βάρβαρος ζωγράφος με το ράθυμο πινέλο του, μπορεί να αμαυρώσει το έργο μιας ιδιοφυΐας και χωρίς ντροπή να το καλύψει με την ανομία του...»

«...όμως με το χρόνο τα ξένα χρώματα ξεφλουδίζουν σαν παλιά λέπια και η δημιουργία της ιδιοφυΐας εμφανίζεται μπροστά μας στην πρότερη δόξα της...»

Νίκος Κυριακού

ΖΩΗ ΤΣΟΚΑΝΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Με πολλές επιτυχημένες διεθνείς συνεργασίες στο ενεργητικό της, τόσο στην όπερα όσο και στην συμφωνική μουσική, η Ζωή Τσόκανου είναι η πρώτη γυναίκα που αναλαμβάνει τα ηνία ενός μεγάλου μουσικού οργανισμού στην Ελλάδα. Από το 2017 είναι η καλλιτεχνική διευθύντρια της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Σημαντικές πρόσφατες εμφανίσεις περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων την Ακαδημία Karajan της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Βερολίνου, το Grand Theatre της Γενεύης, τις Συμφωνικές Ορχήστρες της Βαρκελώνης, του Ντύσελντορφ, της Λιλ, της Μαδρίτης, της Σόφιας, την Εθνική Λυρική Σκηνή.

Υπήρξε μόνιμη αρχιμουσικός στην όπερα της Ερφούρτης, μόνιμη φιλοξενούμενη αρχιμουσικός στην Συμφωνική Ορχήστρα της Δυτικής Βοημίας, καθώς και μουσική διευθύντρια του Οργανισμού Μουσικού Θεάτρου της Αρόζα, στο ομώνυμο ελβετικό φεστιβάλ.

Έχει συνεργαστεί με σημαντικές ευρωπαϊκές ορχήστρες όπως την Ορχήστρα της Ισπανικής Ραδιοφωνίας στη Μαδρίτη, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Λιλ, τα Festival Strings της Λουκέρνης, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Σιλεσίας, την Ακαδημαϊκή Ορχήστρα της Ζυρίχης, τις Φιλαρμονικές Ορχήστρες της Βρέμης, της Ερφούρτης, του Ρέγκενσμπουργκ και του Χάγκεν, την Ορχήστρα Δωματίου του Ίγκολσταντ, την Ακαδημαϊκή Ορχήστρα της Σόφιας, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Μπίελ, την Ορχήστρα Δωματίου Μπεργκ στην Πράγα. Στην Ελλάδα έχει πραγματοποιήσει εμφανίσεις με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Αθηνών, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Συμμετείχε σε διοργανώσεις όπως το Φεστιβάλ της Λουκέρνης, το Φεστιβάλ Σούμαν στο Ντύσελντορφ, το Φεστιβάλ Αθηνών σε συνεργασία με μεγάλους σολίστες. Έχει διευθύνει μία πληθώρα από όπερες όπως Rigoletto, Il Trovatore, Macbeth, Otello, Simon Boccanegra, Tosca, Lucia di Lammermoor, Cavalleria Rusticana, Don Giovanni, Faust και πολλές άλλες.

Εργάστηκε ως βοηθός του Μπέρναρντ Χάιτνικ και ολοκλήρωσε τις μουσικές σπουδές της σε πανεπιστήμια της Θεσσαλονίκης και της Ζυρίχης.

Σπούδασε στην γενέτειρα της Θεσσαλονίκη πιάνο και ανωτέρα θεωρητικά. Είναι αριστούχος απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., ενώ συνέχισε ανώτερες σπουδές πιάνου και διεύθυνσης ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο Τεχνών της Ζυρίχης.

© Amanda Protidou

ALENA BAEVA

ΒΙΟΛΙ

Έχοντας περιγραφεί ως «μια μαγνητική παρουσία» και «μια σταθερά γοητευτική δεξιότηχνης του ήχου» (New York Classical Review), η βιολονίστρια Alena Baeva θεωρείται μία από τις πιο συναρπαστικές, ευέλικτες και θελκτικές σολίστ που δραστηριοποιούνται σήμερα στην παγκόσμια σκηνή. Η διεθνής καριέρα της Baeva ως σολίστ ύψιστης φήμης έχει αυξηθεί με εκπληκτικό ρυθμό τις τελευταίες σεζόν.

Από τις συνεργασίες της για τις περιόδους 2022/2023 και 2023/2024 ξεχωρίζει το ντεμπούτο της με την Alte Oper Frankfurt, το Ensemble Resonanz, τη Συμφωνική του Γκέτεμποργκ, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Χονγκ Κονγκ, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Νέας Υόρκης, την Εθνική Ορχήστρα της Λυών και την Ορχήστρα National du Capitole της Τουλούζης, καθώς και επιστροφές σε κορυφαία σύνολα όπως τη Deutsche Kammerphilharmonie της Βρέμης, τη Συμφωνική του Γκεβλέ, την Εθνική Ορχήστρα της Λίλ, τη Royal Philharmonic Orchestra και την Tonkünstler-Orchester.

Προς το παρόν απολαμβάνει μια ιδιαίτερα ισχυρή καλλιτεχνική συνεργασία με τον Ραανο Järni, με τον οποίο οι πρόσφατες και μελλοντικές συνεργασίες περιλαμβάνουν παραστάσεις με την Ορχήστρα του Φεστιβάλ της Εσθονίας, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Νέας Υόρκης, τη Συμφωνική Ορχήστρα NHK του Τόκιο και την Tonhalle-Orchester της Ζυρίχης.

Μια άλλη τέτοια τακτική συνεργασία συνεργασίας είναι αυτή με τον Vladimir Jurowski, με τον οποίο η Baeva έχει ηχογραφήσει και εμφανιστεί σε πολλές περιστάσεις, μεταξύ των οποίων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου και τη Ρωσική Κρατική Συμφωνική Ορχήστρα της Μόσχας 'Evgeny Svetlanov'. Η Baeva απολαμβάνει επίσης τακτική συνεργασία με παγκοσμίου φήμης μαέστρους όπως ο Θεόδωρος Κουρεντζής, ο Charles Dutoit, ο Marek Janowski και ο Tomáš Netopil.

Η μουσική δωματίου κατείχε πάντα μια ξεχωριστή θέση στη μουσική ζωή της Baeva. Έχει τη χαρά να συνεργάζεται με αξιόλογους καλλιτέχνες όπως οι Martha Argerich, Yuri Bashmet,

© Andrej Grlic

Steven Isserlis, Daishin Kashimoto, Misha Maisky, Lawrence Power, Julian Steckel και Yeol-Eum Son. Ο τακτικός της παρτενέρ στη σονάτα είναι ο διάσημος Ουκρανός πιανίστας Vadym Kholodenko (Νικητής του Διεθνούς Διαγωνισμού Van Cliburn, 2013), με τον οποίο έχει δημιουργήσει μια αφοσιωμένη μουσική συνεργασία για περισσότερο από μια δεκαετία.

Με ένα ήδη τεράστιο και ταχέως αναπτυσσόμενο ρεπερτόριο, που περιλαμβάνει περισσότερα από σαράντα (40) κοντσέρτα για βιολί, η Baeva υποστηρίζει θερμά τα λιγότερο γνωστά έργα, με πρόσφατες εκτελέσεις έργων των Bacewicz, Karaev και Karłowicz, παράλληλα με την πιο δημοφιλή λογοτεχνία για βιολί.

Η δισκογραφική της κυκλοφορία για το 2022 (Κοντσέρτο αρ.2 για βιολί του Wieniawski) βραβεύτηκε ως «Ηχογράφηση του Μήνα» από το BBC Music Magazine, όπου χαρακτηρίστηκε ως «ουσιώδης ακρόαση». Η ευρύτερη δισκογραφία της Baeva είναι εκτεταμένη και αντικατοπτρίζει το εντυπωσιακό εύρος του ρεπερτορίου της - με ηχογραφήσεις που κυμαίνονται από τον Szymanowski (για DUX), στους Debussy, Rouleuc και Prokofiev (για το SIMC) και άλλες.

Γεννημένη στη Ρωσία από μουσική οικογένεια, η Μπάεβα πήρε τα πρώτα της μαθήματα βιολιού σε ηλικία πέντε ετών από τη διάσημη παιδαγωγό Όλγα Ντανίλοβα, πριν συνεχίσει τις σπουδές της στη Μόσχα με τον καθηγητή Eduard Grach στην Κεντρική Σχολή Μουσικής και στο Κρατικό Ωδείο Τσαϊκόφσκι. Επιπλέον στην επίσημη εκπαίδευσή της, σπούδασε στη Γαλλία με τον Mstislav Rostropovich, στην Ελβετία με τον Seiji Ozawa, στο Ισραήλ με τον Shlomo Mintz (στο Keshet Eilon Music Center) και στο Παρίσι με τον Boris Garlitsky.

Σε ηλικία 16 ετών, η Baeva κέρδισε το Grand Prix στον 12ο Διεθνή Διαγωνισμό Henryk Wieniawski (Πολωνία, 2001), καθώς και το Βραβείο Καλύτερης Εκτέλεσης Σύγχρονου Έργου. Συνέχισε κερδίζοντας το Grand Prix στον Διεθνή Διαγωνισμό Niccolò Paganini της Μόσχας (Ρωσία, 2004), καθώς και ένα Ειδικό Βραβείο που της επέτρεψε να χρησιμοποιεί για ένα

χρόνο ένα βιολί Wieniawski Stradivari του 1723. Επίσης κέρδισε και το Χρυσό Μετάλλιο των Βραβείων Κοινού στον Διεθνή Διαγωνισμό Βιολιού της Σεντάι (Ιαπωνία, 2007).

Η Alena Baeva παίζει σε ένα 'ex-William Kroll' Guarneri del Gesù του 1738 - με γενναιόδωρο δανεισμό από έναν ανώνυμο πάτρωνα και την ευγενική αρωγή της J&A Beares.

© Andrej Grlic

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση. Το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δεκαοχτώ μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βωβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Η δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπών διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Κύπρο, Μασσαλία, Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

www.tsso.gr

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti
Εύη Δελφίνοπούλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti
Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίνης
Αλεξάνδρα Βόλτσιτς

Tutti

Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα

Tutti
Βίκτωρ Δάββαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντίμιταρ Ιβάνοφ

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμेलίδης

Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκλής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

Tutti
Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Ζόραν Στέπιτς

Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti
Μαρίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος Κοσκινάς
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνης

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκκορας

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίτπης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

GRAND HOTEL PALACE

Επίσημος
Χορηγός
Φιλοξενίας

Κρατικής
Ορχήστρας
Θεσσαλονίκης

